

ADREÇA PRINCIPAL:

Enric Prat de la Riba, C. d', 265

ADRECES SECUNDARIES:

Sant Antoni, C. de, 2-4

Josep Pla, C. de, 11

ADREÇA PRINCIPAL: Enric Prat de la Riba, C. d', 265

ADRECES SECUNDARIES: Sant Antoni, C. de, 2-4
Josep Pla, C. de, 11

DENOMINACIÓ: Casa Puig

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1889 Construcció original
Mariano Tomàs i Barba, mestre d'obres

US ORIGINAL: Habitatge

US ACTUAL: Habitatge

BIBLIOGRAFIA:

Exposició, 1986.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

Hospitalet, 1981.

ARXIUS:

A.H.H. Expedient 234.

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 31.

Inventariat pel Servei de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya.

Vista de la façana principal (Febrer 1995)

Vista de la façana lateral al carrer Sant Antoni (Febrer 1995).

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Edificio situado en la Avda. E. Prat de la Riba formando esquina con la c. San Antonio; planta rectangular y estilo clásico, cubierta plana. Se ha modificado su fachada lateral. Se completa con bonitos esgrafiados y relieves en su parte superior".

(Hospitalet, 1981)

"Construcció de línies clàssiques, inclinades cap a l'estil pompejà, a la manera sumptuosa d'un Tiberi Sabater" (punt 31)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"Aquest és un edifici entre mitgeres, de planta baixa i pis i soterrani utilitzat com a carbonera, que fa cantonada amb el carrer Sant Antoni. El mur és treballat en la seva totalitat imitant lloses de pedra, les quals sobresurten molt més als dos extrems de la façana. Presenta coberta plana i el tractament de la façana és proper a l'estil clàssic.

Una porta d'acurat treball de fusta dona pas a una escala que condueix a l'entrada de l'habitatge, feta amb combinació de fusta i vidre. Per sobre, al primer pis, una balconada doble ocupa tota la façana. La façana lateral, on hi ha un clar domini del mur sobre les obertures, presenta modificacions a la part posterior.

Pel que fa a la decoració destaquen els relleus bicolores de la part superior de les finestres balconeres, les baranes de ferro forjat de la balconada, les carteles de formes originals amb perles i que flanquegen els respiralls de dibuixos florals i, finalment, el coronament, de minuciós treball escultòric. Aquest és format per un ampit amb relleu central de dibuixos florals combinat amb línies corbes per sobre el relleu vegetal que constitueix l'acabament de l'edifici.

Des del carrer Enric Prat de la Riba es pot veure una petita torre de base quadrada, utilitzada com a mirador. Es formada per pilastres unides per balustrada i rematada per una esfera. Sobre la finestra de la planta baixa hi ha la inscripció de l'any de la construcció (1890)" (p. 36-37)

VALORACIÓ:

Ens trobem davant d'un altre edifici del mestre d'obres Mariano Tomàs i Barba, antic arquitecte municipal de l'Hospitalet i a qui es deuen diverses construccions notables recollides en aquest catàleg, que abasten una cronologia que s'estén des de finals del segle XIX fins 1915.

La trajectòria professional d'aquest mestre d'obres, titulat l'any 1869, ofereix una panoràmica del que fou el gust arquitectònic de la societat catalana del moment. En les seves obres de la dècada de 1890, com són les cases del carrer Major 36-40 (vegeu fitxa corresponent) i aquesta mateixa d'Enric Prat de la Riba 265, s'observa una composició de façanes sòbries, però amb elements ornamentals destacats. A mesura que s'acosta el canvi de segle i durant la primera dècada de 1900, el pes ornamental de les façanes augmenta al ritme del nou gust modernista. Mariano Tomàs i Barba realitza algunes obres inscrites dins d'aquest moviment com són l'antiga casa Macario Golferich (1904), o els edificis de la rambla Just Oliveras 29 (1910) i 31 (1908).

Com a arquitecte municipal de l'Hospitalet, Mariano Tomàs i Barba tingué relació amb famílies destacades de la vila, com la família Puig. Aquest edifici fou precisament bastit per a Ramon Puig i Campreciós, pare dels arquitectes Ramon i Antoni Puig i Gairalt. La relació a principis de segle entre Mariano Tomàs i el jove Ramon Puig i Gairalt està documentada. Mentre aquest encara era estudiant (1909) traçà els plànols d'una casa a la Rambla de Just Oliveras- de clara inspiració modernista- el projecte de la qual anava signat, però, per Mariano Tomàs i Barba.

Quant a l'edifici del carrer Enric Prat de la Riba 265, l'actuació de Mariano Tomàs i Barba per encàrrec de Ramon Puig es limitava a una reforma de l'antiga casa. La

reforma, però, suposà de fet una transformació total de façana. Els trets més característics d'aquesta construcció són la seva decoració en terracuita sobre les llindes de les obertures i a la barana del terrat. A més, la façana principal disposa d'un estucat imitant carreus i una barana de fosa als balcons força singular.

En retirada de la línia de façana s'eleva una petita torratxa o mirador des d'on, a l'època del seu aixecament, es veia el mar. Aquest mirador disposa d'una petita barana amb balustres rematada per unes pinyes ceràmiques.

PROTECCIÓ:

Nivell C

Façana i volum edificatori.

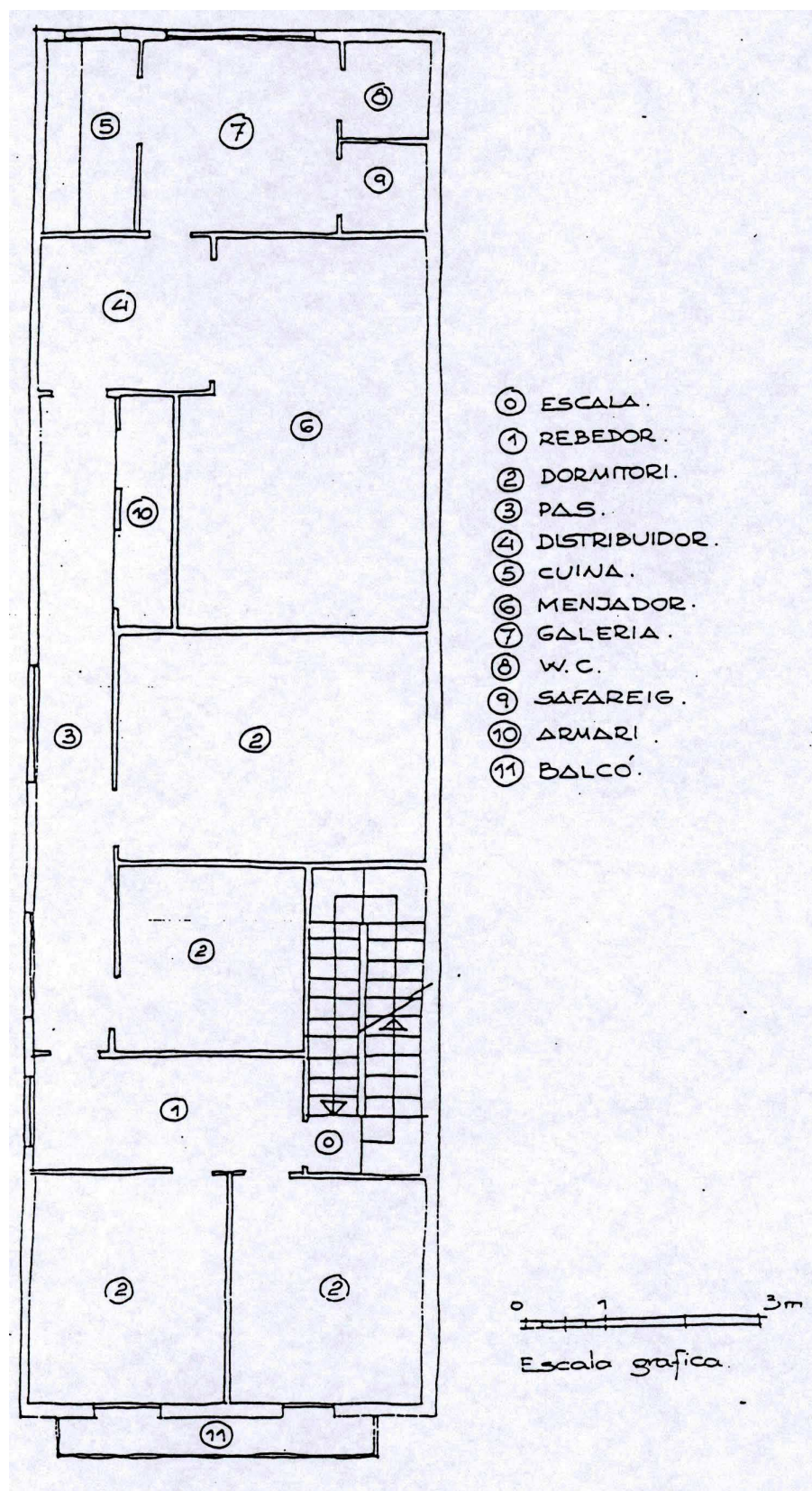
CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

El bon estat de conservació i les nul·les intervencions sobre la façana principal, que conserva així la seva fesomia des de la data del projecte i execució de l'obra (1889-90), aconsellen que qualsevol intervenció sigui estrictament de restauració d'algun element que pugui haver-se deteriorat. Caldria tenir especial cura en el tractament de la decoració ceràmica i de la barana de fosa. Els elements de fusteria -persianes de llibret i porta principal d'accés- haurien de mantenir-se i unificar el seu color.

Quant a la façana lateral, qualsevol intervenció hauria de respectar la textura i color rogenç del seu estucat.

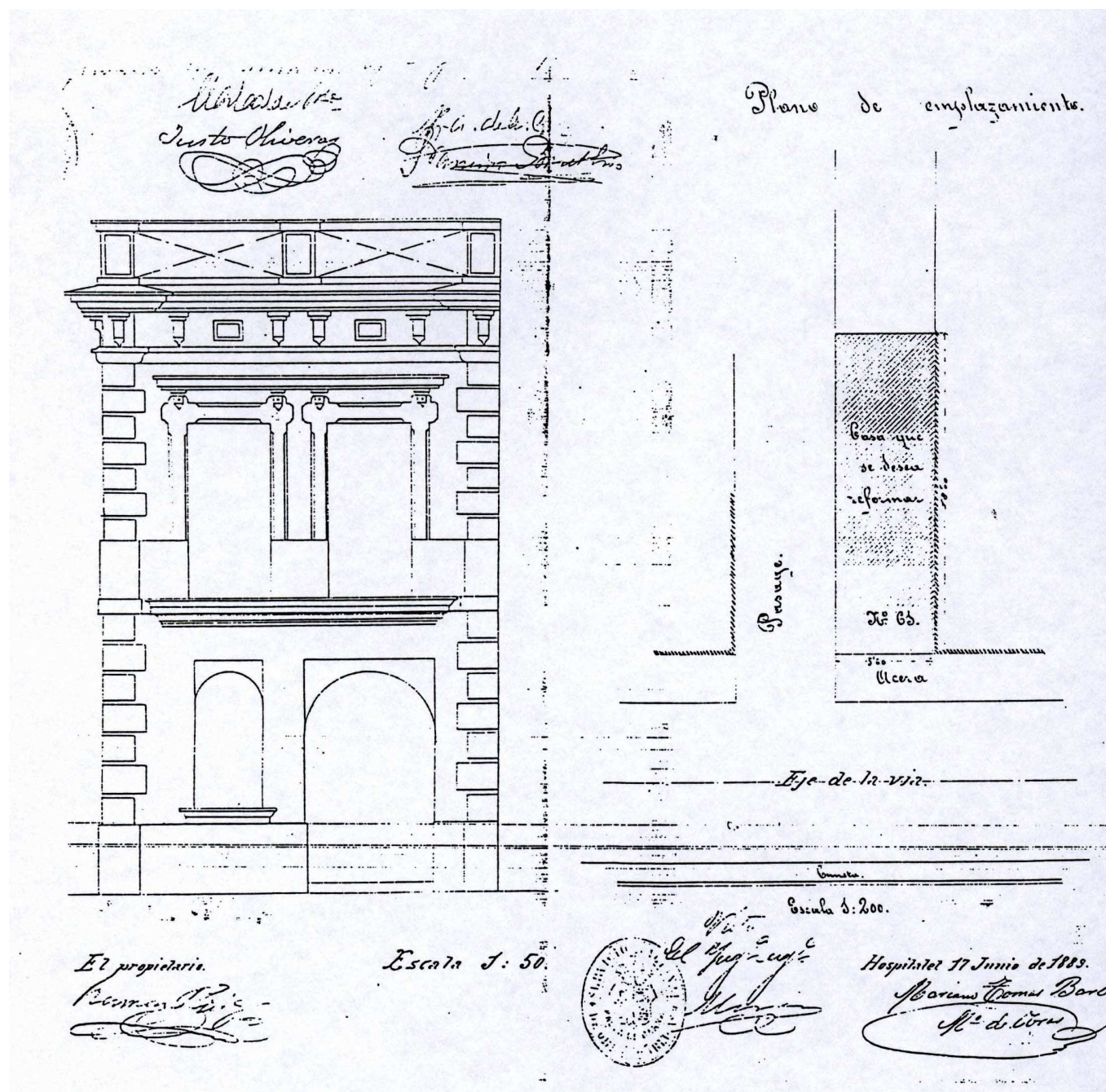
El cos de la torre o mirador és el que requereix d'una actuació més contundent, ja que s'hauria de resoldre la seva part de mitgera amb un estucat nou, així com reposar les pinyes ceràmiques que hi manquen.

Croquis planta (PEPPA, 1987)

Plànols del projecte original de Mariano Tomàs i Barba (1889)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

La casa està inclosa per PGM dins una zona 13b (densificació urbana semiintensiva). D'acord amb la protecció proposada s'ha de respectar l'edificabilitat i alçada existent sense possibilitat d'augmentar-la encara que ho permeti l'amplada del carrer. A la modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000, es manté l'afectació de vial assimilant la porció d'edifici afectat a la situació urbanística de volum disconforme.

